

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 48/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., J., zastúpenej advokátom JUDr. R. C., Advokátska kancelária, T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Malacky) v konaní vedenom pod sp. zn. MA-5 C 256/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. septembra 2006 doručená sťažnosť M. S., J. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu

Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. MA-5 C 256/99 (pôvodne vedenom Okresným súdom Malacky).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. MA-5 C 256/99 sa žalobou podanou okresnému súdu 13. mája 1999 sťažovateľka, v procesnom postavení žalobkyne, domáhala vysporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti – garáže, ktorej bola podielovou spoluvlastníčkou spolu so svojim bývalým manželom. Podľa tvrdení sťažovateľky okresný súd koná v jej veci so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, čím sa predlžuje stav jej právnej neistoty a oddŕaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem popisu procesných úkonov okresného súdu v predmetnom konaní, ďalej uviedla:

„(...) prvé pojednávanie sa uskutočnilo až 16. 04. 2003, t. j. takmer štyri roky po začatí konania a počas ďalšieho dvojročného obdobia súd opäť vo veci de facto nekonal. Dňa 27. 05. 2005 som podala písomnú žiadosť o informácie o stave konania; táto zostala bez odpovede. (...)

(...) dňa 08. 06. 2006 OS Bratislava IV vyniesol vo veci rozsudok, ktorým môj návrh zamietol. Proti rozsudku som podala dňa 02. 08. 2006 odvolanie. O mojom odvolaní doposiaľ odvolací súd nerozhodol. (...)

Vyššie uvedeným spôsobom Okresný súd Malacky, resp. OS Bratislava IV porušil moje základné ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a základné ľudské právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. V právnom štáte, ktorým je Slovenská republika v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, pritom neexistujú závažnejšie práva než tie, ktorým sa priznáva ochrana priamo v ústave; právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je presne takýmto právom. Je neprípustné vykonávať spravodlivosť (...) s oneskorením, ktoré ohrozuje právo na súdnu ochranu v jeho podstate. Tým, že súd právoplatne nerozhodol vo veci od roku 1999 až dodnes, t. j. viac ako sedem rokov, mi fakticky uprel tieto moje základné práva garantované ústavou ako právnym predpisom najvyššej právnej sily a rovnako medzinárodnou zmluvou, ktorá má v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR prednosť pred zákonmi.“

Na základe uvedeného sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. MA-5 C 256/99 porušil právo M. S., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. M. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000,- Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. M. S. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení tohto nálezu, ktorú je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť na účet JUDr. R. C. vo V., a. s., č. ú. ..., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namieta, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

V súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Vyhlásením rozsudku vo veci samej (8. júna 2006) a jeho doručením okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľky. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd nemohol vykonávať, t. j. úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty sťažovateľky skončila vyhlásením rozhodnutia vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. MA-5 C 256/99 okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom z 8. júna 2006, ktorým žalobu sťažovateľky zamietol a proti ktorému sa sťažovateľka 4. augusta 2006 odvolala, v dôsledku čoho okresný súd 17. augusta 2006 predložil spis Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na konanie o odvolaní. Krajský súd koná v danej veci od 21. augusta 2006 v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 396/06.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti a na zmysel a účel ustanovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ústavný súd rozhodol, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená a odmietol ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti na rozhodnutie, ktorou sa sťažovateľka domáha ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2007